

ՄԱՐՏԱԲԱՆ

SEMENARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Demócrata Liberal de las colectividades armenias de Sudamérica
Primer semanario armenio de Sudamérica impreso en el sistema offset.

BUENOS AIRES, AÑO VIII N° 188

JUEVES, 20 DE MAYO DE 1982

COMBO CENTRAL LUX 16
LAPSA REVOLUCIONARIA
REPUBLICA ARGENTINA

1810 - 25 DE MAYO - 1982

ACE

LA

ACION

ARGENTINA

AL 26 DE MAYO DE 1918:

GLORIOSA GESTA DE SARDARABAD.

El pueblo armenio firme para mantener su fe

LA COLECTIVIDAD ARMENIA

CONTRIBUYE CON MAS DE

\$ 500.000.000

AL FONDO PATRIOTICO

"MALVINAS ARGENTINAS"

El lunes 17 de mayo ppdo., en los salones del Arzobispado de la Iglesia Apostólica Armenia, se llevó a cabo la primera reunión de recaudación para el fondo patriótico "MALVINAS ARGENTINAS".

En esa ocasión y como consecuencia de donaciones de interesadas y con afán patriótico, se recaudaron más de \$ 500.000.000.

Realice sus contribuciones en: ■ Institución Administrativa de la Iglesia Armenia, Acevedo 1353, ■ Unión General Armenia de Beneficencia, Acevedo 1322, ■ Escuela Armenia de Vicente López, Arenales 1631 Florida.

Nuevo Centro Cultural para la Comunidad Armenia del Uruguay

De acuerdo con las últimas informaciones recibidas, el presidente de la Unión General Armenia de Beneficencia, de Montevideo, República Oriental del Uruguay, ha realizado una importante gestión a nivel institucional, en los EE.UU.

El Sr. Carlos Iergatacorzian, hace un corto tiempo atrás visitó los EE.UU. de Norteamérica, en donde tuvo oportunidad de entrevistarse con el presidente vitalicio del Consejo Central de la UGAB, Sr. Alex Manoogian, y con el director general de la Institución Sr. Missak Haiguentz.

Como corolario de estas entrevistas resultó la concreción de un proyecto de vital importancia para la colectividad armenia del Uruguay. Gracias a la ayuda del Consejo Central, muy pronto, la UGAB contará con su propia sede y centro cultural, edificación que será erigida al lado mismo del Colegio "Nubarian-Alex Manoogian" y del gimnasio polideportivo "Misak Kouyoumdjian".

La colocación de la piedra fundamental del complejo, que se llevará a cabo con una ceremonia especial, está prevista para el domingo 30 de mayo próximo.

Ուրուկուանայ գաղութը պիտի օժտուի Նոր

Մշակութային կենտրոնով մը

Ռախտութեամբ կ'իմանանք, թէ վերջերս Հիւսիսային Ամերիկա կատարած իր շրջապտոյտէն Մոնթեվիտէ վերադարձած է տեղոյն Հ.Բ.Ը.Միութեան Վարչութեան ատենապետ՝ Պրն. Գարիօս Երկաթագործեան, ուր հանդիպումներ ունեցած է Միութեան ձկեան Նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանին եւ Հնդհանուր Տնօրէն Տիար Մ. Հայկենցին հետ:

Կիրակի, Մայիս 16-ին, Պրն. Երկաթագործեան իր հանդիպումներուն մասին զեկուցում տուած է Բարեգործական անդամներուն, ուր յայտարարած է թէ Հ.Բ.Ը.Միութեան կենտրոնական Վարչական ժողովը որոշած է ճիսպակտ օժանդակել Միութեան, Միաբ Գույումեան Մարգարանին եւ Նուպարեան-Ալեք Մանուկեան դպրոցաշէնքի կողքին կառուցանելու երկաթակաթի Բարեգործականի ակումբն ու Մշակութային կենտրոնը:

Կենտրոնի հիմնաքարի զետեղման հանդիսաւոր արարողութիւնը տեղի պիտի ունենայ կիրակի, Մայիսի 30-ին:

Declaraciones del Catolicós sobre la unidad de la Iglesia:

"Los principios básicos y las sagradas tradiciones de la Iglesia no se pueden negociar"

(Información pág. 3)

¡AGRADEZCAMOS A LA ARGENTINA!

¡COOPEREMOS CON EL FONDO PATRIOTICO

¡ABOREMOS A LAS MALVINAS ARGENTINAS!"

DEMOCRATA LIBERAL ARMENIA

24 DE ABRIL EN EL MUNDO

EREVAN:

Como se realiza año tras año, el 24 de abril ppdo. se produjo una imponente peregrinación al monumento de Zizernagapert, que fue encabezada por relevantes figuras de la vida cultural y social de Armenia.

En la foto, frente al monumento, se observa al presidente del Comité de Relaciones de Armenia con la Diáspora, Sr. Vartkes Hama-

zasplan, y a la poeta Silva Gabudigulan, entre otras destacadas figuras.

Cerca de las 10 de la mañana, se hicieron presentes frente al monumento de Zizernagapert, el presidente de la República de Armenia, Papken Sarkisov; el Primer Ministro, Fadel Sarkissian y el primer secretario del partido gobernante, Garen Demirdjian.

EE.UU.:

"24 DE ABRIL, DIA DE LOS MARTIRES ARMENIOS"

Varios estados integrantes de los Estados Unidos de Norteamérica han establecido mediante una disposición oficial que el día "24 de abril sea considerado "Día de los mártires ar-

menios".

Esta decisión que ya fuera adoptada el año pasado por algunos estados, es aprobada ahora por los estados de Virginia y Columbia.

A UN AÑO DEL FALLECIMIENTO DE WILLIAM SAROYAN...

El 18 de mayo ppdo. se cumplió el primer aniversario del fallecimiento del gran poeta e intelectual William Saroyan.

Fuera de lo que significó para las letras universales, Saroyan fue un ser humano excepcional que volcó toda su sensibilidad estética en obras de gran calibre.

De esa manera, nos colocó a sus lectores y admiradores, de un modo sin igual dentro de la trilogía

básica de toda composición literaria: autor, obra y lector.

Fue también un pensador, cuyas ideas se tradujeron en muchas de sus producciones, dirigidas a un público que lo siguió durante toda su actividad.

A manera de homenaje, cabe aquí repetir un pensamiento de Saroyan, referido al pueblo armenio, del que fue un ilustre embajador cultural.

Dijo Saroyan.-

"ME GUSTARIA VER SI EXISTE EN LA TIERRA ALGUN PODER CAPAZ DE DESTRUIR ESTA RAZA, ESTA PEQUEÑA COMUNIDAD DE GENTE INSIGNIFICANTE; CUYA HISTORIA HA LLEGADO A SU FIN, QUE TUVO

NUMEROSAS BATALLAS PERDIDAS CUYAS ESTRUCTURAS SE HAN

DESMORONADO; CUYA LITERATURA NO ES DIGNA DE SER LEIDA, NI SU MUSICA, DE OIDA; Y CUYOS RUEGOS NO HAN SIDO

CONTESTADOS.

¡ADELANTE! ¡CONTINUEN ANIQUILANDO ESTE RAZA! ¡DESTRUYAN ARMENIA! ¡MIREN PUEDEN HACERLO!

¡SAQUENLOS DE SUS CASAS Y ENVIENLOS AL DESIERTO!

¡DEJENLOS SIN COMIDA! ¡QUEMEN SUS CASAS E IGLESIAS!

PERO, LUEGO MIREN SI NO SON CAPAZES DE VOLVER A RECONSTRUIR LAS CASAS Y ENVIENLOS A CANTAR O A RIR, Y, CUANDO DOS

ELLOS SE ENCUENTREN CUALQUIER LUGAR DEL MUNDO. ¡Y SI NO VUELVEN A CREAR UNA NUEVA ARMENIA!

GRAN CONCURSO FOTOGRAFICO

ORGANIZADO POR

Rama Juvenil **ARMENIG** de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Tema: *Vendedores ambulantes y puestos de venta.*

Recepción de obras: *Hasta el 14 de junio*

Solicitar bases en secretaría

Dr. Arturo Balassanian

Escribano

Florida 716 - 2º P. Of. K(Tel. 392-2768/3065)

AUDICION RADIAL

"LA VOZ DE TEKEYAN"

CX46 RADIO AMERICA DE MONTEVIDEO

Lunes a sábado de 12 a 12.30 hs.

AHORA EN BELGRANO

calcos s.a.

PASAJES - EXCURSIONES - TURISMO
NACIONAL E INTERNACIONAL
RESERVA Y EMISION INMEDIATA

GERENTE: GREGORIO VARTABETIAN

Avenida CABILDO 1522
1426 BUENOS AIRES

Tel. 785-3657-9006
783-3553/784-8070

ARTURO EN MARAS

El lunes 10 de mayo ppdo. la Unión Compatriótica Armenia de Marash vivió una verdadera fiesta de la canción armenia: el recital del conocido Arturo Kouyoumdjian.

Una numerosa concurrencia, que colmaba las instalaciones, disfrutó de las nuevas canciones de Arturo,

quien, en esa ocasión acompañado musicalmente por el conjunto "Armenia",

Cabe destacar que fue invitado por la Comisión de Jóvenes de la Unión Compatriótica Armenia. Arturo actuó desdramáticamente en esta presentación ante el público.

Su café molido al gusto

"Gran Via"

Boedo 510 Tel. 97

DECLARACIONES

DEL CATOLICOS SOBRE LA UNIDAD DE LA IGLESIA

Santa Etchmiadzin, noviembre 23, 1981

Su Santidad Catolicós Khoren I de la Gran Casa de Cilicia y Karekin II - Catolicós Coadjutor Antelias - Líbano

Nuestros queridos hermanos: Acusamos recibo de vuestra carta fechada 28 de febrero de 1981, y celebramos vuestro deseo de continuar las negociaciones iniciadas entre vuestra expectativa, y lo ablamamos expresado en vuestra carta del 16 de diciembre de 1980, en constatación a vuestra comunicación fechada septiembre 16 de 1980.

Esperábamos que la preocupaciones y pensamientos que llevamos a vuestra atención en nuestra carta del 16 de diciembre de 1980, recibieran una interpretación honesta y exacta; pero leyendo vuestra carta del 28 de febrero llegamos a la conclusión que Uds. siguen insistiendo en los puntos de vis-expresados en vuestra primera carta.

Desde el comienzo, la Santa Sede de Etchmiadzin ha sido formada y estructurada de acuerdo con los temas canónicos de la Iglesia y ha sido consagrada históricamente a través de 17 siglos; ha sido conocida por la Nación como centro supremo y Santa Sede de la Iglesia apostólica Armenia, y el Catolicós de todos los armenios, como el Patriarca Universal y Jefe de la Iglesia.

Estos principios, canónicos e históricamente consagrados, y firmemente arraigados en la conciencia religiosa y nacional del pueblo armenio, forman la piedra angular de la estructura jerárquica de nuestra Iglesia y garantizan la unidad y consolidación de la Iglesia Armenia, así como también la unidad nacional del piadoso pueblo armenio.

Por lo tanto, estos principios básicos no son y no pueden ser objeto de revisión "bajo la luz de las presentes condiciones y circunstancias de nuestra Iglesia" así como Uds. lo preven en vuestra carta fechada 16 de septiembre de 1980. Y Uds. repiten el mismo pensamiento en vuestra

principios "necesitan examinación, para poder ver más claramente, lo que significan a la luz de las actuales condiciones y circunstancias de nuestra Iglesia".

Por lo tanto, debemos entonces pensar como Uds., que ¿los principios desarrollados y consagrados a través de los siglos están sujetos a revisiones debido a "condiciones y circunstancias surgidas temporalmente en un lugar específico? La Iglesia Armenia y la Santa Sede de Etchmiadzin no pueden ser dirigidas y gobernadas con tales mentalidades y tácticas. Y permitanme recordarles, queridos Hermanos, que desde 1956 y como resultado de esta mentalidad y de estas tácticas de parte de vuestra Sede, nuestra Iglesia ha pasado a través de una crisis interna, que abarcó también las diócesis de Grecia, Irán y en parte la de los Estados Unidos, y desde 1964, movida por el mismo espíritu, vuestra Sede ha elaborado la noción de "equivalencia" de las Sedes de Santa Etchmiadzin y de Cilicia, y hasta ha usado el título de "Catolicós de todos los armenios".

Fue para poner un fin a todas estas irregularidades —creemos— que los representantes de ambos lados decidieron juntos y unánimemente determinar firme y claramente y afirmar, primero, que el Catolicós de todos los armenios en Santa Etchmiadzin es el Patriarca Universal de la Iglesia Armenia y, segundo, el principio de recuperar las diócesis afectadas. Estas no son precondiciones, son principios básicos consagrados canónica e históricamente, cristalizados en la conciencia nacional del pueblo armenio. Nunca pueden ser considerados como objetos de revisión; nunca necesitan de nuevas aclaraciones, y nunca pueden negociarse bajo la luz de tales o cuales "condiciones y circunstancias". La Iglesia Armenia es una e indivisible, si su estructura jerárquica también es una e indivisible, luego la Iglesia Armenia sólo puede tener un Patriarca Universal, sólo un Catolicós de todos los armenios, y solamente un Jefe de la Iglesia. Reconocerle dos titulares, significaría dejar a la Iglesia Ar-

ciones de legalidad que la Sede de la gran Casa de Cilicia, como una Sede local desde el punto de vista geográfico e histórico, tiene sus propios términos y límites de jurisdicción (según el acuerdo de Jerusalem de 1928), su estructura administrativa autónoma, así como también la autoridad para bendecir el Crisma y ordenar obispos para sus diócesis legales.

La crisis interna, en la vida de la Iglesia Armenia en la diáspora, fue provocada a principios de 1956, debido a que el arriba mencionado sistema, consagrado canónica e históricamente, fue desplazado. Por lo tanto, si de vuestra parte hay realmente una disposición a acabar con la crisis, entonces deberán eliminarse las causas de la crisis.

Solamente removiendo la causa real, las conversaciones armenias y las expresiones de sentimientos no llevarán a ninguna parte. Repetimos, para terminar con la crisis, debe restituirse la legalidad, así como también los términos y los límites de las autoridades y jurisdicciones consagradas históricamente. En otras palabras, aquellos dos principios que fueron determinados unánimemente y anunciados públicamente en octubre de 1979 por los representantes de la Santa Sede y de vuestra Sede, deben ser respetados. Y un tercer principio debe agregarse a estos: la necesidad de representar a la Iglesia Armenia con una delegación unificada, en los foros ecuménicos e intereclesialísticos.

Esto es legal y natural desde el punto de vista eclesialístico y canónico, y, al mismo tiempo es necesario e imperativo desde el punto de vista nacional, que la Santa Sede de Etchmiadzin esté guiada por este espíritu, y que exhorte a las Sedes Jerárquicas de la Iglesia Armenia, al clero armenio y a nuestro piadoso pueblo, a pensar y actuar en la misma forma.

Podemos asumir por un momento que en esta época y en determinados lugares, no es posible implementar los principios arriba mencionados; esto no significa que debemos negar o rever dichos principios. La legalidad y aceptación de un principio básico eclesialístico - nacional, no

la siguiente es una traducción de una carta fechada el 23 de noviembre de 1981 y enviada por S.S. Vazkén I, Catolicós de todos los armenios, a los dos Catolicós de Cilicia. Copias de la carta, con el sello de "no publicar", fueron enviadas hace algún tiempo a los dirigentes eclesialísticos y comunitarios en la Diáspora. Pero luego de una larga y exasperante espera, S.S. ha liberado ahora el texto para su publicación.

tangibles que surgen de las presentes condiciones y circunstancias" y estar condicionadas por ellas, como lo proponen Uds.

Pensamos que es justo y legal aceptar, sin ninguna negociación, estos principios que forman la piedra angular de la estructura jerárquica de nuestra Iglesia y solamente entonces examinar juntos las posibilidades de llevarlos a la realidad, "a la luz de tangibles nociones de las presentes circunstancias".

Guiados por el deseo de terminar realmente con la crisis interna de nuestra Iglesia y de comenzar una cooperación armónica, sinceramente deseamos que los representantes de nuestra Santa Sede y de la vuestra puedan encontrarse nuevamente y continuar las negociaciones, basadas en los principios adoptados y dados a conocer en el encuentro de 1979; y que juntos puedan buscar y encontrar los medios prácticos de llevarlos a la realidad.

Si real y definitivamente este mismo deseo puede ser compartido por vuestra Sede, entonces confiamos que pronto será posible finalizar de una vez y para siempre la crisis interna de nuestra Iglesia. Pero si

vuestra Sede aún no está preparada o no cree posible aceptar e implementar sin concesiones los principios básicos arriba mencionados, entonces en ese caso, no tendrán sentido u objetivo las negociaciones subsecuentes, y más aún, se creará una nueva oportunidad para disputas "Bizantinas" y para reavivar la crisis; una crisis que afortunadamente ha perdido su agudeza durante los últimos años y las relaciones de amor fraterno y de respeto han sido restablecidas entre nosotros, lo cual es muy consolador y reconfortante para nosotros. Estas relaciones no deberían ser perturbadas; más aún, deberían continuarse en la firme creencia de que la restauración de la verdadera y real unidad de nuestra Iglesia puede realizarse en el futuro.

Acepten nuestros saludos en amor y fraternidad, y nuestros más sinceros deseos para vuestra salud, así como para la eterna vida de vuestra Sede.

La Paz sea con vosotros.

Vazken I
Catolicós de Todos los Armenios

U.G.A.B.

CLASES SEMANALES DE IDIOMA INGLES

Profesora I.N.S.P. Lenguas Vivas
BEATRIZ PEREZ RUIZ

CURSO DE:

HISTORIA DEL ARTE

Profesora I.N.S.P. Mirta D. de Sarafian

Fondo Patriótico Malvinas Argentinas

U.G.A.B. EXHORTA A SUS ADHERENTES

Como es de público conocimiento, la Colectividad Armenia constituyó una COMISION COORDINADORA cuyo objetivo es canalizar los fondos provenientes de la Comunidad con destino al FONDO PATRIOTICO MALVINAS ARGENTINAS. A tal efecto, la UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA tiene abierto sus registros para la recepción de las donaciones, las que serán inmediatamente derivadas a la Comisión.

INGLATERRA QUERÍA LA INDEPENDENCIA DE LAS MALVINAS

Por Alberto E. Asseff

Muchos argentinos se han preguntado en estos días si era la mejor oportunidad para recuperar los archipiélagos australes. Es una evidencia que los 30 millones de hombres que integran la Nación vivieron con alborozo el pasado 2 de abril. Algunos lloraron. Otros se vieron embargados por una inenarrable emoción. Todos sintieron el orgullo de ser argentinos. Pero, con el pasar de los días, viendo la prepotente agresión inglesa, hubo quienes se interrogaron sobre la cuestión de la oportunidad. Hoy, precisamente, queremos abordar ese tema.

Empezaremos con un axioma: nunca es inoportuno ejercer un derecho, máxime si la dilación en su ejercicio se aproximaba al sesquicentenario. Además, las palabras y los recursos pacíficos estaban totalmente agotados. No existía, ya, una instancia negociadora. Sólo cabía un acto decisivo y soberano. De lo contrario, la Argentina seguiría lesionada en su honor e intereses y nuestra debilidad alentaba al usurpador sajón para proseguir, impertérrito, con sus designios en nuestro detrimento. No es casual que las Malvinas constituyan —hasta el pasado 2 de abril— la colonia inglesa más grande del mundo y la más abandonada. Parecía que con la Argentina todo era posible mantener una lejana posesión colonial; no brindarle apoyo económico (pues se lo daba el país perjudicado); chicanear en las negociaciones; y aprontarse para consumir una alternativa tramposa. Inglaterra actuaba de ese modo, pues tenía la convicción de que nuestro país nunca adoptaría otra actitud que la jurídica y la diplomática. Este convencimiento configuraba otra forma de desprecio. Los ingleses siempre nos consideraron inferiores, dominables, manejables y despreciables. En el caso de las Malvinas, negociaron con nosotros, durante 17 años, partiendo de esas premisas.

Existe en la actualidad un hecho que separa y diferencia de modo creciente a los países centrales industrializados del hemisferio norte con los periféricos, rezagados y en vías de desarrollo del Sur. Se lo denomina brecha tecnológica. Consiste en un disímil crecimiento: aquellos, en progresión geométrica; estos, en progresión aritmética. Al poseer la tecnología, el desarrollo del Norte se realimenta e impulsa por la alta sofisticación técnica y científica. En el sur, en cambio, la tecnología es atrasada y dependiente, resultando muy penoso y lento el avance. Por otra parte, el mundo central ha ideado mecanismos para monopolizar el desarrollo y la utilización de la moderna tecnología. Tal el caso de la energía atómica, respecto de

la cual, so pretexto de la paz, pretende privar a los pueblos del Sur de ese recurso. Ya ha sido estudiada esa brecha y ha quedado demostrada cómo se abisma, año a año, la diferencia entre el centro y la periferia. En síntesis, el tiempo no acorta las distancias sino que las ensancha. Por tanto, día que transcurriera sin recuperar la tierra usurpada significaba alejar las perspectivas de obtener la meta reintegradora. La misma guerra actual, que se hace electrónicamente, demuestra el aserto.

También, es indispensable exteriorizar cuál era el objetivo estratégico inglés. Gran Bretaña demoraba manifiestamente la solución, pues estaba dispuesta a otorgar, sorpresivamente, la independencia de las Malvinas, como un inmejorable modo de preservar el status colonial, apenas modificado en su fachada. Es lo que ha hecho por doquier. Naturalmente, los malvinenses serían previamente "consultados", mediante un amañado referéndum, cuyo resultado sería fácil de prever: una abrumadora mayoría en pro de la independencia. Los pasos previos para tan bajo procedimiento colonialista hasta fueron anunciados: trasplante de población desde la isla de Santa Helena y desde el sur chileno para acrecentar el número de habitantes de las Malvinas, de manera que el asunto de la independencia cobrara color y andamio (con 1700 pobladores solamente, la independencia era inviable); impacientar a la Argentina hasta que nuestro país resolviera cortar todo el apoyo que desde 1971 se venía brindando a las islas en materia de educación, transporte aéreo, correo, combustibles, comercio, asistencia médica, etc.. Inmediatamente, para sustituir esa falencia, surgiría Chile que cubriría todas esas necesidades "sólo por razones humanitarias"; y finalmente Inglaterra expresaría su voluntad de poner fin a la situación colonial, concediendo la independencia, conforme con la voluntad de la población residente. Acto seguido, casi todas las Naciones miembros de la Comunidad Británica, como Canadá, Australia, Nueva Zelanda, etc, reconocerían esa independencia, ofrecerían ayuda al naciente "país" y patrocinarían su ingreso a la ONU. Claro está, Chile se apresuraría a reconocer esa "independencia", contribuyendo así a

Dr. Alberto E. Asseff

la consumación del robo y a su presunta legalización.

Estamos en condiciones de sostener con total responsabilidad que estos eran los preparativos y estos habrían sido los hechos, de no haberse interpuesto nuestra voluntad nacional el 2 de abril. Tanto los Estados Unidos como Inglaterra tratan de desmerecer la importancia estratégica, geopolítica y económica de las Malvinas. Así, el presidente Reagan no se cansa de repetir "esas heladas y desoladas islas" para aludir a las Malvinas. Empero, el diputado inglés Winston Churchill, hijo, ha expresado recientemente la real trascendencia de las islas al afirmar que "los E. Unidos y G. Bretaña deberían construir una base en las Malvinas para garantizar la seguridad del tráfico marítimo de Occidente frente a una amenaza soviética. En caso de ataque de la URSS, el canal de Suez y el de Panamá quedarían bloqueados. En consecuencia, el tráfico procedente del Golfo Pérsico deberá pasar por los cabos de Buena Esperanza y de Hornos. Las Malvinas, respecto de este último, se hallan estratégicamente situadas". Nosotros, hace mucho tiempo que venimos enfatizando ese rol geopolítico y geoestratégico de las Malvinas. Ahora, Churchill (h) confirma que los ingleses bien saben que no se trata de una disputa por inhóspitas y remotas islas. Por otra parte, estas expresiones, como el envío de la flota real agresora —la más grande formación naval despachada desde la Segunda Guerra Mundial—, prueban que Inglaterra no está dispuesta a ceder pacíficamente su posesión colonial. Ahora pretende nuestro retiro, pero se opone contumazmente a deslizar el más mínimo reconocimiento de nuestra soberanía. ¿Cabe alguna duda que ello demuestra que su objetivo

continúa siendo engendrar un artificioso, débil e inconcebible país "tapón" en el Atlántico Sur? ¿Acaso no recordamos que ya actuó así en nuestro perjuicio cuando impuso la segregación de la Provincia Oriental del Uruguay? Inglaterra ejerce un magisterio en orden a la creación de Estados débiles y fácilmente manipulables con el fin de preservar su influencia mundial. Existen ejemplos en todo el orbe. La Argentina ofreció todas las salidas posibles para que el "honor" de Inglaterra no se vea afectado. Inglaterra las desechó una a una. Ello evidencia que no busca el honor sino mantener su presencia en el Atlántico sur y en la Antártida porque existen muchos intereses involucrados. ¿Si ahora nos retiramos de las Malvinas sin garantías expresas del reconocimiento inglés de nuestra soberanía en ellas y en las Georgias y Sandwich, qué seguridad tenemos que Inglaterra abandone sus objetivos y designios? ¿No cabe interrogarnos sobre el motivo por el cual Inglaterra movilizó tantos hombres y recursos hacia el Atlántico Sur?

Inglaterra practicó siempre la diplomacia de los hechos consumados. Quizá la aprendió leyendo a Tucídides (460-395 a J.C.) en su "Historia de la Guerra del Peloponeso". Por primera vez, un país del Sur periférico se atrevió a respaldar a su diplomacia, enfrentada con la inglesa, empleando el supremo lenguaje de los hechos. Inglaterra y los Estados Unidos, ante la osadía, han sido terminantes: el ejemplo argentino es malo, pues si lo dejamos pasar sentará un precedente que otros pueblos podrían imitar. Así han hablado tanto Reagan y Haig como Thatcher. Sólo que no agregaron que si el "mal" ejemplo cunde por el mundo lo que peligraría es la hegemonía anglosajona, imperante desde 1805, cuando, en Trafalgar, los ingleses derrotaron a la flota latina (franco-española).

En estos momentos se desarrollan negociaciones diplomáticas intensas, en el seno de la ONU. Confesamos nuestra reticencia respecto de lo que puede lograrse por esos medios. La Historia nuestra está plagada de ejemplos sobre lo nocivo que ha resultado negociar lo innegociable. Rivadavia, por ejemplo, en 1816, fue expulsado de España donde había ido en busca de lo imposible: que España reconociera nuestra decisión de eman-

Jueves, 20 de mayo de 1982

ciparnos. La negociación impidió que tuviéramos empuñar los cañones, mostró debilidad de parte y envaleció a los entonces enemigo. ¿Para qué diferir un tratamiento ineludible? El ciclado es asumir la responsabilidad y enfrentarla. Sin clones, pues el mundo de los resueltos o, por lo menos de los que aparentan ser Los Estados Unidos condicionan un antecedente en lugar de enmascarar la Revolución —recordando cómo nosotros utilizamos "la máscara de Fernando VII"—, acometieron profundización inmediata no trepidaron en guerra con Inglaterra que entonces ya despuntaba como potencia mundial. Buscando el apoyo de la rival de Inglaterra, es decir Francia, le dijeron a Francia que estaban muy agradecidos pero le impidieron que fluya en sus decisiones que intervenga en los negocios. Sin subestimar ni inferiorizarse, los teamericanos empezaron a andar solos. Crecieron y llegaron a ser lo que exhiben. Nosotros, por el contrario, siempre nos consideramos incapaces para resolver nuestros pleitos nosotros mismos. Así detectaron todos nuestros enemigos y así extrañamente sistemáticamente vertieron nuestras expensas.

En las Malvinas está juego, una vez más, nuestro Destino. Inglaterra y sus aliados, ostensibles y bozados, quieren borrar del Atlántico Sur. En ese con el Destino, la Argentina está casi a solas frente a ellos. Si queremos permanecer seguros nuestros intereses en el Atlántico austral, en la Antártida, no tenemos camino que poner nuestra voluntad al servicio de ese objetivo. La paz es espejismo cuando se trata de la injusticia. Sólo la fuerza cimienta la paz. No olvidemos.

Quizá, el mayor error que ha cometido el enemigo es que sigue incurriendo en el mismo modo en que nos ha estimulado. Ha sido y es enorme el desprecio que prodiga que hasta ha valuado nuestra conciencia colectiva histórica. Precisamente esa conciencia colectiva de los argentinos nos da fuerza en estos momentos. Sabemos que nuestros tepasados también sufrieron invasiones y expulsiones marítimas y, no obstante, expulsaron al agresor. Si en los albores de la historia fue posible repeler a una potencia estamos persuadidos de que las postrimerías de la guerra seremos capaces de escribir un capítulo de la historia universal, que se llame "La soberbia imperiosa su sepultura final".

ՄԱՅԻՍ, ԱԶԳԱՏՈՒԹԵԱՆ ԱՄԻՍՐ

Մայիսը գարնանային ամիս է հիսուսային կիսագունդի հատուկ ֆարուսը, ինքնին, այս իսկ հանգամանքով կը ճարտարական վերանորոգման, վերածիրումն ամիս, իսկ խորհրդային անօրինակ թմբիտ սրահման, ձերբազատման ու նաեւ անօրինակ բնութեան զարթոնքին առընթեր մեր մէջ կ'արթնան վերոնայ բարոյական ապրումները:

Որք Մայիս կ'ընենք ու կ'անդրադառնանք կենսունակութեան թեղմանը բարոյական ապրումներուն, մեր դէմ արեւնային ճանաչումով կը հսկայանան երկու ճակատագրաբարականներ, որոնք անկիւնադարձ կազմեր են երկու երկրորդ երկրորդն ալ մեզ համար հասարակապէս նոսրական: Երկրորդն է միւսը՝ հազարամեակներու անցեալ ունեւորմանը կ'ողջունէ, միւսը՝ հազարամեակներու անցեալ ունեւորմանը կ'ողջունէ դարաւոր շրջանները կը փշոէ:

Հասկնալի է. առաջինը՝ 1810 Յայիսի թուականն է, որ անօրինակ Հանրապետութեան ազատագրական պայքարի հանգրուանը կը կազմէ, երկրորդը՝ Սարտարապատեան ռաւարտով նոսրականացած 1918 թուականը, որ 22-28 յիսի օրերուն մահու եւ կենաց կռիւ ունեցաւ հայ ժողովուրդը, եւ ինքզինք յայտնեան կոչեց:

Սակայն ժողովուրդներու ապրելու իրատեւը երաշխատող թուականներ, որոնք կեղծանաճի ուժը կը կազմէ միասնութիւնը եւ ամբողջականութեան անպարտելիութեան արարը:

Չորս, անոնց աշխարհագրական դիրքերը, իրադրութիւնը անարագիրն ու չափի ու կշիռի համեմատութիւնները կը երկն իրարմէ, ուժեղապէս շարժապատեան ըլլալով գիրենք մակող ժողովուրդներուն ձգտումներուն ու նպատակներուն: Այստեղ, արդիւնքն է կարեւոր:

Վերջ ծաւալին մէջ, եզերումն իրմէ գերադաս եւ իրեն մացած ժողովուրդներով եւ ենթարկուած մեծ ու պաշտ- ( ) երկիրներու անտարբերութեանը, հայ ժողովուրդը, իր սակամ օրերը ապրեցաւ, ու միս միանալ, միայն իր սեփականութիւնը ապահովեմ, միասնական ծառայումով Սարտարապատի, Վարաշիլիսի եւ հայ Ապարանի հերոսամարտ- շրջապատեան, թրջական կանոնադրութեան ներքին ղեկ- լով պարտութեան մատնեց: Հերոսամարտէն միայն երկու տոյ 28 Մայիսին ծնա Հայկական Հանրապետութիւնը, եւ նաեւ խորհիս կազմեց ներկայ հարգաւանած հայաստա- ն անոր մեծ յառաջդիմութեան:

Հոսմութիւնը չուզեց էջը փակել հայ ժողովուրդի կեանքին, ինչպէս ընդմիջու փակուեցան մեզ հետ տարեկից բազմ ժողովուրդներու եւ պետութիւններու կեանքին վրայ? Ուրաք անոր համար որ, թէեւ ափ մը ժողովուրդ, բայց միշտ անը մտիչ եւ հոգիի թռիչք, մեր անունը եղաւ պայակեր անգրամ իմացականութիւնը, 1500 տարի մեզի համար թղանիչ մնաց Վարդանանքը, որուն հետքերուն վրայ, արթնանի հետեւորդները դառնալու հասարակով վերտարբե- ռայն Սարտարապատեան հերոսամարտին, որ նաեւ չու- մը զայն գերազանցեց: Երբ Վարդանանքը առաւելապէս սակամ հանգամանք կը կրէր, Սարտարապատը աղերսած վրայ ու չըլլալու վախճանական պայքարի հետ, ուր հայ լորդի ճակատագիրն էր խնդրական:

Վերջ ժողովուրդ, որ մեծ հոգի մը ու մեծ սիրտ մը կը ջ մեր կործանեմ տակ, որքան հրճուանք կը պատճառէ յ էրք Մայիս 28ը ստեղծող պարմանի ժողովուրդ մը՝ ձեռնարկեմ, իր իրատեւքին պաշտպանութեանը համար կը ձեռնարկեմ երբեմնի հզօրագոյն կայսրութեան դէմ, եւ անհասարկ ուժերով, -նազմականօրէն- բայց գերադաս անկէ՝ ոգեղինութեամբ:

Որք ջանաւորող դարու ստոյգ գիտութիւններու լոյսին տակ, որք գերադասութիւնը ռազմական որոշ ապահովութիւն մը զարթիչ կողմին, բայց անոր գոզահետ, մարդոց կեանքին կը կազմեն հոգեկան կարողութիւնները, որոնք անխոր- վելի կը դառնան երբ խորհիս կ'ունենան հասարակը: Հա- յը, որ իր կարգին կ'ենթարդէ՝ իրատեւքի անքոնարարելի- տն եւ խիզախ կեցուածք անոր պաշտպանութեան ի խնդիր:

ԵՂԵՆԻ 67րդ • ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ ԱՌԻԹՈՎ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՍՈՒԼԻՍ ՏԻԹՈՐՅԹԻ ՄԷՋ

«Քաղաքական Անարեկում- մներ եւ Հայոց ճեղսպանու- թիւնը» հիւսիս շուրջ եղած ասու- լիւր կազմակերպութեան էր Տիրոյ- թի Ռ.Ա.Կ.Ա. Չօպանեան ակում- քին, Հայ Իրատեւք Մարմինն եւ Թէքեան Մշակ. Միութեան կող- մէ:

Օրուան հանդիսավարն ու վի- ճարանութիւնները համադրողն էր Միհրան Քիւփէլեանը: Հան- դիսութիւնը տեղի ունեցաւ Ուր- բաթ, Ապրիլ 28-ին, Հ.Բ.Ը.Մ. Ալեք Մանուկեան Վարժարանի սրահին մէջ, ի ներկայութեան հոծ թիւով հանդիսականներու:

Անգլերէն լեզուով խօսք առաւ Ռիչըրտ Նորսիլեանը որ ան- դրադարձաւ, ի միջի այլոց, The Wall Street Journal-ի խմբա- գրականին, որ սխալ մեկնաբա- նութիւններ եւ եզրակացութիւն- ներ հանած էր հայոց ճեղսպա- նութեան մասին: Պր. Նորսիլեան անդրադարձաւ նաեւ Ա. Չեկե- տեանի վերոյիշեալ թերթին դրկած պատասխանին:

Հայերէն լեզուով խօսք առաւ Անդրանիկ Չեկեանը: Ան ամ- փոփ կերպով նկարագրեց հայ ժողովուրդի տառապալից կեանք- քը հայ գաւառներուն մէջ, ճեղս- պանութեան դարեք առաջ, եւ թորք պետութեան ու քիւրտ զի- նեալ խոսմանի ի գործ դրած ա- նասելի հալածանքներն ու խըծ- դոմութիւնները խաղաղասէր ու շինարար հայ ժողովուրդին հան- դէպ:

Քաղաքական ասույսին մաս- նակցողներն էին Փրոֆ. Արմէն Յովհաննէսեան՝ Հենրի Տորոն- Տոնմիւնիթի Գոլտէն, Փրոֆ. Տե- նիս Փափագեան՝ Միչիկընի Հա- մալսարանէն (Տիրպորն) եւ ընկ. Սուրէն Աբրահամեան՝ իրբրեւ վերապրող Մեծ Եղեռնէն:

Ընկ. Աբրահամեանը սրատա-

Չախէն ալ - Փրոֆ. Տենիս Փափագեան, Միհրան Քիւփէլեան եւ Սուրէն Աբրահամեան:

նույ խօսքերով պատմեց իր ակ- կանատեալ վկայութիւնները Վանի հերոսամարտի մասին, Ա- պրիլ, 1915-ին: Ան ծնած ըլլա- լով Վանի արտարձաններէն Ա- րալէզ գիւղը, իբրեւ երախայ, ի- րենց տան պատշգամբն կը դի- տեր վանեցիներու հերոսական դիմադրութիւնը իրենց թաղերուն վրայ յարձակող թորք շարդա- րար զօրքերուն դէմ:

Ան իր խօսքը եզրակացուց ը- սելով՝ « Ի հեճուկս վանեցիներու ունեցած ինքնապաշտպանու- թեան միջոցներուն, մեր ընտա- նիքին 50 անդամներէն 85-ը նա- հատակուեցան Մեծ Եղեռնի տարիներուն: Կրնաք երեակալել թէ ի՞նչ պատահեցաւ այլ շրջա- ներու հայերուն, որոնք գերծ էին ինքնապաշտպանութեան ամե-

նատարական միջոցները »:

Փրոֆեսորներ Տենիս Փափագ- եան եւ Արմէն Յովհաննէսեան, իրենց հակիրճ ելոյթներէն ետք, պատասխանեցին բազմաթիւ հարցումներու որոնք իրենց գրա- տը կերպով ուղղուեցան ժողո- վուրդին կողմէ: Հարցումները ա- ղերս ունէին արդի հայ քաղաքա- կան կեանքը յուզող ահաբեկում- ներուն եւ Հայ Դատը հետապը- դելու այլազան ձեւերուն մասին: Եղան ահաբեկումները դատա- պարտող արտայայտութիւններ, ինչպէս նաեւ արդարացողներ: Եղեւր դրուեցաւ հայ ժողովուրդի միասնականութեան եւ միասնա- կան ճիգերով Հայ Դատը հետա- պնդելու հրամայականին վրայ:

Օրուան եզրափակիչ խօսքը ը- րաւ Ընկ. Երուանը Ազատեան:

«ԷՍԱՅՆՄԵՆԹ ՊԵՐԼԻՆ» ՖԻԼՄԻ ԱՌԱՋԻՆ ՑՈՒՑԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ՏԻԹՈՐՅԹԻ «ՄԱՍՈՆԻԿ ԹԵՄՓԸԼ»-Ի ՍՐԱՀԻՆ ՄԷՋ

Ուրբաթ, Փետրուար 19-ի երե- կուեան տեղի ունեցաւ «Էսայնմ- մենթ Պերլին» (Պերլինի Առաքե- լութիւնը) ֆիլմի առաջին ցուցա- դրութիւնը, Տիրոյթի Ազատ Ու- մընադիլներու շէնքի սրահին մէջ, ի ներկայութեան 1500 հայ եւ օտար հանդիսատեսներու: Ար- տարողութիւն՝ Հրայր Թովսանե- անի, գլխաւոր դերասաններ՝ Էտտի Մեքքա (Սողոմոն Թէ- իրեան) եւ Վալ Էվրի (Թալ- էար):

Մեծ Եղեռնի կազմակերպիչ Թալէար փաշայի ահաբեկման շուրջ հիստուն այս լուրջ եւ հե- տաքրքրական ժապաւեհի Ա. ցուցադրութեան սկիզբը պա- տրաստուած էր յետույ յայտա- գիր մը որու ընթացքին հակիրճ ուղեղներով հանդէս եկան, Հրայր Թովսանեան եւ Փոլ Պար- տիզպանեան:

Միջազգային դերասաններու մասնակցութեամբ եւ ամբողջ- փին Միչիկընի մէջ նկարահան- ուած այս յաջող ժապաւեհը իրա- գործումն է Հրայր Թովսանեանի, որ իր ետին ունի աւելի քան քը- սան տարիներու վաստակ մը, ա- նեւտարական եւ ճարտարա- րէտու առա-

դրութեան մէջ:

«Էսայնմենթ Պերլին» ի մէջ, Էտտի Մեքքայէն եւ Վալ Էվրի- թիւն զատ տարբեր դերերով հանդէս եկան նաեւ Ռաճըր Ճեք- սըն, Մայքըլ Քարօլ, Մըրլըն Փափ (Փիրայր Բարազեան, «Բալէ» դերով), Ճօ Փենպերթի, Մայքըլ Քերմոյեան (Իսայան Մորկրմբաւո), Հրանդ Մարգարե- ան (Տորթ), Սոհաննէս Լիփսիս Ճեյմս Ռեյնոլտս (Էմվէր), Գրի- գոր Սաթամեան (Ճեմալ Ազմի) Կայանէ Յովսէփեան, եւ ուրիշ-

ներ:

Դարերը պիտի անցնին, սա- կայն Սողոմոն Թէփիրեանի, Մի- սաք Թորպեանի, Արամ Եր- կանեանի, Արշաիր Ժիրակեանի եւ այլոց անունները ոսկի տառե- րով արձանագրուած պիտի մնան հայոց պատմութեան էջերուն մէջ եւ ամէն հայ երախտագիտու- թեամբ ու գլխաւորապէս պիտի յիշէ անոնց փաստական վերա- գործութիւնները:

ԹՂՊԱԿԻԾ
Տիրոյթ, Միչիկընը

«Նոր Օր»-ի Բացատիկը

Անցնելիս շնոր Օր- արականութեան լոյս ըն- ձեւ է Նոր Օր» բացա- նութեան Ռաֆայէլ Կար- անեանի կուսակցութեան անկիւնն է Նոր Օր»-ի տարականութեան 80-րդ յիշատակը:

բացատիկին մէջ լոյս տեսած են բազմաթիւ գրութիւններ սփիւռեալի ծանօթ մտաւո- րականներու կողմէ:

Սոյն բացատիկին գիւնն է 18 գանատական տույր:

Փափաքողները իրենց օրի- նակները կրնան ունենալ դի- մելով «Ապագայ» ի Քարտ»- դարութեան

«Հիմնական Սկզբունքներն Ու Եկեղեցւոյ Նուիրական Աւանդութիւնները Ձեռն Կրճար Սակարկութեան Առարկայ Դառնալ» Կ'ըսէ ՎԱԶԳԷՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին Նամակը Ուղղուած Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Զոյգ Կաթողիկոսներուն

1979-ի Հոկտեմբերին Մայր Աթոռի եւ Ամբիփասի Անրկայացուցիչները համդիպում մը ունեցան Ս. Էջմիածնի մէջ, յուսում մը փնտռելու մեր Եկեղեցւոյ Անրէին տագմապիւս. յուսալից սկիզբ մըն էր այդ, որովհետեւ Ամբիփասի Անրկայացուցիչները լուրջ պատրաստակամութիւն ցուցաբերած էին բառային համար Հայ գաղութները պատկանող այդ վեճը:

Սակայն, այնուհետեւ ոչ մէկ յառաջխաղացք արձանագրուեցաւ բանակցութեան մէջ. այլ, ընդհակառակն Ամբիփասի Գահակալներուն զոյգ Ամանկները — որոնց ակնարկութիւն կ'ըլլայ Վազգէն Ա. Կաթողիկոսի գիրքին մէջ — հարուած մը հասցուցին մինչ այդ արձանագրուած յառաջդիմութեան:

Վեհափառ Հայրապետը Նոյեմբեր 23, 1981 թուակիր Իր այդ Ամանկով խստորէն կը դատապարտէ Ամբիփասի ընթացքը եւ ցաւալի կը գտնէ ցուցաբերուած չկամութիւնը Ամբիփասի Գահակալներուն կողմէ: Հաւանաբար անցեալ Նոյեմբերին ի վեր շոշափելի բարեխառն մը տեսած չ'ըլլալով կացութեան մէջ, Ամենայն Հայոց Հայրապետը այսօր կ'արտօմէ հրատարակութիւնը սոյն կարեւոր Ամանկին, յստակ դարձնելով Մայր Աթոռի դիրքը այս ցաւոտ հարցին կապակցութեամբ:

Ստորեւ, իր շահեկանութեամբ համար ամբողջութեամբ կը Անրկայացուցիչ այդ Ամանկը մեր ընթերցողներուն:

«Սարտարապատ»

Ս. Էջմիածին 23 Նոյ. 1981

Ներայրներ Մեր սիրելի, Այսու Մեր գրով կը հաստատենք Ձեր 28 Փետրուար 1981 թուակիր նամակը եւ կ'ողոնենք Ձեր փափաքը Մայր Աթոռին եւ Ձեր Աթոռի ներկայացուցիչներուն միջեւ սկսուած բանակցութիւնները շարունակելու, ու Մեր ալ սպասումն է ու ցանկութիւնը, ինչպէս յայտնած էինք Ձեզի Մեր 16 Դեկտեմբեր 1980 թուակիր նամակով, իրբեւ պատասխան Ձեր 16 Սեպտեմբեր 1980 թուակիր գրութեան:

Կը խորհրդէք թէ 16 Դեկտեմբեր 1980 թուակիր Մեր գրով Ձեր ուշադրութեան յանձնած մտահոգութիւնները եւ խոհերը, պիտի արժանանային ուղիղ մեկնաբանման, սակայն Ձեր 28 Փետրուարի նամակի ընթերցումէն հաստատեցինք, թէ Դուք կը մնաք Ձեր առաջին նամակի մէջ արտայայտած ստանկէտներուն վրայ:

Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածինը ի սկզբանէ, եկեղեցական կանոնական դրութեամբ կազմաւորուած ու մօտ տասնեւեօթը դարերու Հոլովոյթով պատմականօրէն նուիրազորուած է, եւ համազգային ճանաչում գտած՝ իրբեւ գերազոյն կեդրոն եւ Մայր Աթոռ Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ, իսկ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը՝ իրբեւ Ընդհանրական Հայրապետը եւ դուրսը Եկեղեցւոյ:

Այս կանոնական եւ պատմականօրէն նուիրազորուած ու Հայ ժողովուրդի կրօնական եւ ազգային գիտակցութեան մէջ ամուր խորտարած սկզբունքները, Հիմաբարը կը կազմեն մեր Եկեղեցւոյ նուիրապետական կառոյցին եւ երաշխիքը կը հանդիսանան Հայ Եկեղեցւոյ մէկութեան ու միութեան, ու նաեւ Հայ հաւատացեալ ժողովուրդի ազգային միասնութեան:

Այս Հիմնական սկզբունքները հետեւաբար վերաբնեւի չեն, եւ չեն ալ կրնար ըլլալ՝ շարք Եկեղեցւոյ կեանքի ներկայ դրութեան եւ կացութեան շոշափելի տուեալներու լոյսին տակ», ինչպէս Դուք կը նախատեսէք Ձեր 16 Սեպտեմբեր 1980 թուակիր նամակով: Եւ նոյն միտքը կ'արտայայտէք Ձեր երկրորդ՝ 18 Փետրուար 1981 թուակիր նամակով ալ՝ ըսելով թէ այդ սկզբունքները չկը կարօտին քընարդիման, աւելի յստակ ձեւով տեսնելու թէ ի՞նչ կը նշանակեն անոնք մեր Եկեղեցւոյ կեանքի ներկայ դրութեան եւ կացութեան շոշափելի տուեալներու լոյսին տակ»:

Մի՞ թէ Մենք ալ Ձեզի հետ միասին պէտք է խորհրդէք՝ թէ եկեղեցական կանոնական, դարերու Հոլովոյթով սրբազորուած սկզբունքները ենթակայ են վերաբնութեանց, համաձայն ժամանակաւորապէս որոշ վայրի մէջ ստեղծուած «դրութեան եւ կացութեան

շոշափելի տուեալներուն»:
Նման մտայնութեամբ ու գործելակերպով չի կրնար զեկեղեցին Հայաստանեայց Եկեղեցին վարուի Հայաստանեայց Եկեղեցին: Ու Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածինը եւ թոյլ տուէր յիշեցնել, սիրելի ներայրներ, որ Ձեր Աթոռի նման մտայնութեամբ ու գործելակերպով է որ 1956-էն յետոյ ծայր տուաւ մեր եկեղեցական տագնապալից ներքին վիճակը ու հետզհետէ գրաւեցան Էջմիածնական-թեմերը՝ Յունաստանի, Պարսկաստանի եւ մասամբ ալ Միացեալ Նահանգներու, եւ նոյն այդ ոգիով առաջնորդուած՝ 1984-էն սկսեալ Ձեր Աթոռը հրապարակ հանեց «հաւասարազօրութեան» գաղափարը Սուրբ Էջմիածինի եւ Կիլիկիան Աթոռներու, օգտագործելով նաեւ «Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս»-ի տիտղոսը:

Այս բոլոր անկանոնութիւններուն վերջ տալու համար է որ Մեր եւ Ձեր ներկայացուցիչները, կը խորհրդէք, միասնաբար միաձայնութեամբ որոշեցին՝ նախ եւ առաջ յստակ եւ ամուր կերպով ճշդել ու հաստատել, Ս. Էջմիածնի մէջ հաստատուած Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի՝ Հայ Եկեղեցւոյ Ընդհանրական Հայրապետ ըլլալու հանգամանքը եւ գրաւուած թեմերը վերադարձը ներկայ սկզբունքը: Աստուք ո՛չ թէ նախապայմաններ են, այլ Հիմնական սկզբունքներ՝ կանոնապէս եւ պատմականօրէն նուիրազորուած եւ Հայ ժողովուրդի ազգային գիտակցութեան մէջ բերեղացած, որոնք երբեք չեն կրնար վերաբնեւի նկատուիլ, որոնք երբեք նոր լուսաբանութեանց չեն կարօտի, որոնք երբեք սակարկութեանց առարկայ չեն կրնար դառնալ այս կամ այն «գրութեան եւ կացութեան շոշափելի տուեալներու լոյսին տակ»:

Եթէ Հայ Եկեղեցին մէկ է եւ անբաժան, եթէ իր նուիրապետութեան կառոյցը նոյնպէս մէկ է եւ անբաժանելի, ուրեմն Հայ Եկեղեցին կրնա ունենալ միայն մէկ Ընդհանրական Հայրապետ, միայն մէկ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս, եւ միայն մէկ Եկեղեցւոյ գլուխ: Հայ Առաքելական Եկեղեցին Երկզկսանի դարձնել՝ պիտի նշանակէր զայն անգլուխ թողուլ:

Այս օրինական պայմաններուն մէջ է միայն, որ նաեւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Աթոռը, որպէս աշխարհազգրական եւ պատմական տեղական Աթոռ, իր իրաւասութեանց սահմանները ունի (Երուսաղէմի 1928-ի համաձայնութեամբ), իր ինքնավար վարչական կազմակերպութիւնը եւ սրբալոյս միւսոն օրհնելու ու եպիսկոպոսներ ձեռնադրելու իր իրաւասութիւնները, իր օրինական թեմերուն համար:

1956-էն այս կողմ, արտասահմանի Հայ եկեղեցական կեանքէն ներս տագնապը ստեղծուեցաւ, վերոյիշեալ կանոնական եւ պատմական նուիրազորուած դրութեան խախտումով: Արդ, եթէ Ձեր կողմէ իրապէս տրամադրութիւն կայ տագնապը վերացնելու, պէտք է

վերացնել տագնապին ստեղծուած պատճառը: Միայն բուն պատճառը հեռացնելով է որ կը զարթոնան ճառին հետեւանքը: Ինչպէս ճանաչել է հեռացուիլ այդ բուն պատճառը, ի՞ գուր են բոլոր քաղաքները եւ զգացական արտայայտութիւնները: Կը կրկնենք, որովհետեւ տագնապը վերջ գտնէ, պէտք է րականօրէն օրինականութիւնը պատմականօրէն նուիրազորութիւնը իրաւասութեանց սահմանները ուրիշ խօսքով՝ պէտք է յարմարայն երկու սկզբունքները, զորոնք մայնութեամբ ճշդեցին ու հաստատուեցին: Բազմաբարեցին Մայր Աթոռին եւ Ձեր Աթոռի ներկայացուցիչները 1979-ի Հոկտեմբերին, ատոնց վրայ պէտք է աւելցնել ներքորդ սկզբունքը, այն է՝ եկեղեցական յարաբերութեան Հայ Եկեղեցին մէկ միացեալ նուիրապետութեամբ ներկայանալու անհրաժեշտութիւնը:

Եկեղեցական կանոնական տեղեկներէ օրինական է եւ բնականազգային ստանկէտէ անհրաժեշտ ու հրամայական, որ Մայր Աթոռը Էջմիածին այս ոգիով նորոգուի, եւ այս կերպ դարձնուի յորդոր ուղղէ մեր Եկեղեցւոյ վերապետական Աթոռներուն, հոգեւորականութեան եւ հաւասարապէս ժողովուրդին:

Պահ մը ենթադրենք թէ վերայ սկզբունքները այս պահուստը ողորդել կեանքի կոչելու կարելիութիւնը պէտք է միտենք զանոնք արաքննութեան ենթարկելու:

Եկեղեցական ազգային Հիմնական սկզբունքի մը օրինականութիւնը ընդունելիութիւնը չի կրնար լինել ու պայմանաւորուած ըլլալ մեր ներկայ դրութեան եւ կացութեան շոշափելի տուեալներէ, ինչպէս կ'առաջադրէք:

Մենք կը խորհրդէք թէ ուղիղ օրինական, որ առանց սակարկութեան ընդունինք մեր Եկեղեցւոյ նուիրական կառոյցի Հիմնաբարը այս սկզբունքները եւ ապա միասնաբար քննարկենք զանոնք կանոնաչելու գործնական կարելիութիւնը այդ, «արդի կացութեանց շոշափելի տուեալներու լոյսին տակ»:

Առաջնորդուած ըլլալով Եկեղեցւոյ ներքին տագնապը պէս հեռացնելու եւ մեր Աթոռի միջեւ համեմատելի գործակցութեամբ սկսելու ցանկութիւնները, արտանց կը փափաքենք որ Աթոռին եւ Ձեր Աթոռին ներքին ցուցիչները վերստին հանդիպուած սկսուած բանակցութիւնները շարունակեն, Հիմաք ունենալով մեր հանդիպումին որդեգրած ու հրատարակուած սկզբունքները, եւ նախաբար որոնեն ու գտնեն զգրական ուղիները զանոնք կեանքի չելու:

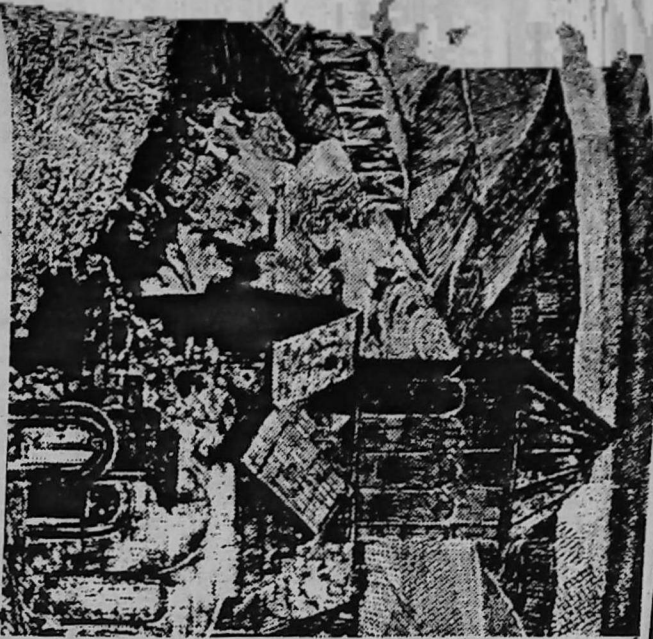
Ձեր Աթոռէն ներս եթէ կայ եւ վճռապէս կայ այս ցանկութիւնը Մենք վստահ ենք թէ մասնակցաբար կը դառնայ վերջ մեր Եկեղեցւոյ ներքին տագնապի կացութեանց:

(Շար. 7րդ. էջ)

CRIOCIRUGIA
Dr. Nicolás Hermes
En Proctología
Tel. 783-0711

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
DRA. PATRICIA KUYUMDJIAN DE WILLIAMS
Tel. 40-6809-7112/49-7049
Tucumán 1438 Piso 7

MERCERIA
LENCERIA
TORITO
de Ekmekdjian
Plaza 1486 - C.A.

Մի ճյուղնախայ տաղանդաւոր ճարտիչ Խոջաւարտը անձնով

ԾԱՆՈՒԹՈՒՄ

Վե՛տա Արլէսի Հայկական գաղութի Եկեղեցական կառնա- րոնմանում մաս կազմող Ա. Գրիգոր Լուստարիչ, Դպրաց և երգչախումբը այս տարի կը բոլորէ իր հիմնադրու- Յնքոյ տարեդարձը։

Կը տօնի առ ի գիտութիւն կը ծանուցանենք թէ Մարտ 28- ի և Գոռնուս Արլէսի արտարձաններում իճնչվելու նաեւ տարւի Եկեղեցիներում մէջ տեղի պիտի ունենայ համոթի- Ս. Պատարագ Կոմիտասեան զատանայն եղանակով և ռաբիկանով Մանուկի սիջոցա պիտի ծանուցանենք հում- քանց քուսակաւով։

ԱՐՁԱՆԻՔԻՆ Ա. Գ. ԼՈՒՍԱՆԻՊՐԻՅ ԴՊՐԱՑ ԴԱՍ
ՆԻ ՆՐԳՉԱԽՈՒՄԻ

- Կը տօնի երգչախումբը կը՛նէ հետեւեալ հովիտատարիւն- յաղութիս վարժարաններում։
- Ս. Գ. Լուստարիչ Կրթական Հաստատութեան... 2.000.000 ֆ
- Կնձան վարժարանին... 2.000.000
- Է՛կէ Լոլէսի Ազգ. Վարժարանին... 2.000.000
- Փ Մանուկեան վարժարանին... 2.000.000
- Յոան վարժարանին... 2.000.000
- Խոյր վարժարանին... 2.000.000

ՄԱ՛ ԹՈՒՐՆԻԿ ԶԻՐԱԿԵԱՆԻ

Իոյ կսկիծով կը հարջորդնէ մեծը, գաղափրիս ծանօթ Կնձին Գր. ԲՈՒՐՆԻԿ ԾԻՐԱԿԵԱՆԻ

Ի տօնի ունեցած է 16 Մայիս կիրակի օր յետ Երկարա- Կ կիանդութեամբ։ Բոլրացեալը ծանօթ է իր Երկարամեայ ճայտքի մովը գաղափրիս ազգային եւ հասարակական հովիւն։

Այս տեւար առքիւ մեր խոր վշտակցութիւնները կը զլաննէ՝ յոբանջաւին աչրիին, գաւազկներում, Երբօրը թի ճիկն Պարիկ Շրոպեանին ու գաւազկներում։

Sub-comisión de Jóvenes de Marash
TE INVITA A BAILAR EN
“SORTILLEGE”
el lunes 24 de mayo de 1982
¡¡ TE ESPERAMOS !!
Te'llier 28 (y Rivadavia alt. 11.000, Liniers)

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Roberto M. Malkasian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7º 74º 12a 18hs.
35-1832 35-9504

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԵՐԱԺԻՇԵՑ ԱՐԲՐԱՆՅ ՀԻՔԻՄԵՆԱՆԻ

«Միեւեռական Հայաստան» օգտերէն Ապրիլ 28-ի քննչն կիմանանք, թէ Երե- ւանի մէջ մեռած էրաթիկտ Ալեքան- Գուրգէնի Հեթմեան։ Մեռած էր 1927-ին՝ Պաքո։ Կանուկէն ցուցաբերած է երաթ- ժշտական ընդունակութիւններ։ 1941-ին Երասրտան է Երեւանի Ալ. Սպենդիարեան հրատնական դպրոցը՝ իր արուեստին մասին արտասայտունով Ազամ Յալաւ - տրեան ըսած է. «Ջարմանայի տաղանդ է՝ Ա. Հեթմեանն ընդհանրապէս մեղքի ստեղծելու հարաւազկու ձերք ունի եւ հայկական երգերում դա բացայայտել է յառկալով՝ շրայօրէն ու այլազան՝ Նրա մեղքիները զարմանալիօրէն դեղե- ցիկ են, արտասայտուի, ճիշտ ու մէջտ ընական։ Դա կենդանի եւ անկեղծ երաթ- ժշտութիւն է, Կենդանի եւ անկեղծ այն- քան, որ դրանք լսելիս, ստես մտանակ - ցում եւ մի ցնձայի գործի ստեղծմանը Ալեքան Հեթմեանի երգերին շատերը ծանօթ են եւ յամակ կը սիրուին՝ Երե- ւանի ձայն - հետաւեալէն, Ալեքան տա- րածուած երգերն են՝ «Բարի արալիլ», «Անոյլ Հայաստան», «Երեւանի արասու սը», «Ենասամի ծառի տակ», «Կարոտ- սիւ», «Արարատ» (տոհմուած ոտնաղկը - դակի իտալիէն), «Ճջմիածին», «Իմ Հա - յաստան» եւայլն։

Քաղցումը կատարուած է Ապրիլ 28-ին։

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ

(Շար. Ծրդ. Էջէն)

Բայց երբ քեր Աթոռը տակաւին պատրաստ է՛ կամ հնարաւոր մի գտներ վերոյնշեալ հիմնական սկզբունքները առանց սակարկու- րեանց ընդունիլ եւ զանոնք կեանքի կունել, այդ պարագային, հետաքալ բանակցութիւններ իմաստ եւ արարկալ չեն ունենար եւ կրնան նոյնիսկ նոր արեքներ ստեղծել հիւրանդակաւ զճշերու մէջ միջոնուելու եւ անել բոլորքիւն տալձնալը, որ բարեբախտաբար վերջին տարիներուն, իր նախկին օտը հանդամանքը կորսեցուցած է եւ վերահաստատուած են եղբայրա- կան փոխադարձ սկրոյ եւ յարգանքի յարաբերութիւնները մեր միջեւ, ինչ որը մեկեթարական է Մեզի համար, եւ ոչոնք պէտք է՛ խանգարուին, այլ շարունակուին, հաւատարմ ուր այլազայն կրնայ իրականութիւն դառնալ մեր Եկեղեցու իրական, ճշմարիտ միւրեքեան վերականգ- նումը։

Ընդունեցէք մեր Եղբայրական սկրոյ ողջոյնը եւ ամենաբարձր մաղ- րանքները քեր արեւ-շատուրեքեան եւ քեր Աթոռի անասամանութեան համար։

Յաղաղութիւն ընդ քեր։
ՎԱՅԳԻՆ Ա.
Կաթողիկոս Աննան ձեռնադր

ՄԵԿԵՆՈՒՄ

Հայց. Առաքելական Եկեղեցու Գ. Արքեպի Տոբեարա- կան զատնէ Հողէ. Գրիգորիս վրդ. Բունկաբեան 17 Մա- յիսի երկուշաբթի օր օգի ծախքով Սրեան մեկնած է այն- յուրեքին տալու երեւանաբանակ իր ծնողացը եւ ազգական- ներուն։

Սարտարազատ բարի երթ ու զարձ կը մաղթէ Հայր Սուրբին։

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Այս Կիրակի, Մայիս 28, 1982-ին, յատարտ Ա. Պատարագի, Ա. Գրիգոր Լուստարիչ Մարտ Եկեղեցու մէջ պիտի մատուցուի հոգեհանգստեան պաշտօն, մեր սիրելի անուիւմը եւ հոր՝ ՈՂԲ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍ ԳԱՐԿԻՋԵԱՆԻ-ի մահուան եօթնօրոյ տարեկիցին առքիս

Ներկայու կը ծանուցանենք հաճոցոյնայի միջատակը յարգող մեր բարեկամներում եւ ազգակամներում։

ՄԱՍԻ ՆԱՐԿՈՎՋԵԱՆՆ ԵՒ ՈՐԻԿ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Այս Կիրակի, Մայիս 28, 1982-ին, յատարտ Ա. Պատարագի, Ա. Գրիգոր Լուստարիչ Մարտ Եկեղեցու մէջ պիտի մատուց- ւի հոգեհանգստեան պաշտօն, մեր սիրելի գաւազկին, փոքրիկն ՌՕՍԱՆԱ ՄԱՐԾԵԱՆԻ-ի

մահուան երրորդ տարեկիցին առքիս

Ներկայու կը ծանուցանենք հաճոցոյնայի միջատակը յարգող մեր բարեկամներում եւ ազգակամներում։

ԱՆԵՏԻՍ ԵՒ ԷԼԻՍԱ ՄԱՐԾԵԱՆՆ

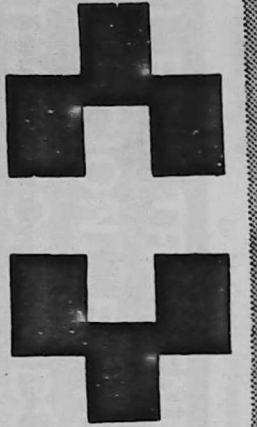
ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Այս Կիրակի, Մայիս 28, 1982-ին, ծանը 12-ին, Ա. Գրիգոր Լու- ստարիչ Մարտ Եկեղեցու մէջ, կրեկուրեան ծամերգութեւնում տող պիտի մատուցուի հոգեհանգստեան պաշտօն, մեր սիրելի սրբ, կատար սրբ եւ սնծ սրբ՝ ՈՂԲ. ՍԻՐՈՒՀԻ ԷՔՕԵԱՆԻ-ի

մահուան առաջին տարեկիցին առքիս

Ներկայու կը ծանուցանենք հաճոցոյնայի միջատակը յարգող մեր սիրելի բարեկամներում ու ազգակամներում։

ՋԱՄԱՆԻՍՏՐԸ, ՓՅԱՆԱՆՏՐԸ ԵՒ ԲՈՒՐՆԻՍՏՐԸ

SUZO ARGENTINA
COMPANIA DE SEGUROS S.A.
Florida 537 P. 22 1005 Cap. Fed.

EL INST. MARIE MANOOGIAN COLABORA CON EL FONDO PATRIOTICO

El lunes 3 de mayo ppdo. organizado por el Rectorado del Instituto "Marie Manoogian" de UGAB, se proyectó el film "El autobús atómico", con el objeto de recaudar fondos para el fondo patriótico "Malvinas Argentinas".

El producto de esta actividad fue destinado por los alumnos, a la compra de dis-

cutos artículos de primera necesidad para nuestros soldados que defienden nuestra soberanía en el sur.

Por otra parte, los alumnos del Instituto, que habían escrito numerosas cartas a los soldados, recibieron emotivas respuestas a sus palabras de aliento y agradecimiento.

Almuerzo Promociones 1982-1983

Con gran afluencia de público, el domingo 16 de mayo ppdo., se llevó a cabo la primera actividad de las promociones 1982-1983 del Instituto "Marie Manoogian".

La concurrencia, reunida en la sede de la UGAB, al comienzo de la reunión guardó un minuto de silencio en memoria de los caídos por la Patria.

A continuación, todos al unísono entonaron la marcha de las Malvinas.

En el transcurso del almuerzo, servido con esmero por los alumnos, las srts. Patricia Basmadjian, María Reina Budano y Gabriela Kapelian entonaron la "Canción por todos".

Posteriormente, alumnos de cuarto y quinto año entonaron las canciones "Hai abrink" y "Kovk Halasdan".

La reunión que, contó además con entretenimientos, se prolongó hasta la tarde.

ALMUERZO
Organizado por la Comisión de Damas de U.G.A.B.
27 de mayo 13 hs.
Zavalía 2058 3° P.

PIE/RECTOR
CALZADO CORRECTIVO
CON MODELOS ACTUALES.

Para usar con plantillas. Contrafuerte elevado, rígido y prolongado, con taco de Thomas. Amplia variedad de modelos con una excelente línea estética.
Se realizan todo tipos de medidas sobre Recetas de Profesionales.

Plantillas correctoras: Ortopedia Bartamian, también las pone a sus pies

PIE/RECTOR, ES LA VERDAD EN TODA LA LINEA.

Dto. 30% a Obras Sociales.

ORTOPEDIA **B**
Bartamian

Av. Belgrano 1699 - Tel.: 45-5213 Bs. As.
Av. 7° N° 1134 - Tel.: 3-4935 La Plata

EREVAN: Falleció el Compositor Alexei Hekimian

Una gran e irreparable pérdida sufrió el arte musical armenio, con el fallecimiento de una de las figuras más populares de la composición: Alexei Hekimian.

Nació en Bakú en 1927 y desde joven tuvo inclinación hacia la música. En 1941, finalizó sus estudios en el Conservatorio Nacional de Ereván "Alexander Spendiarian". Respecto de su arte, el célebre compositor Aram Khachaturian expresaba: "Es

un genio extraordinario. Tiene una gran capacidad creadora. Sus melodías son bellas, expresivas, vivaces y siempre naturales. Su música es auténtica y vivificante, tan auténtica y tan vital, que da la sensación de que uno participa en la creación de una obra gloriosa".

Las populares canciones de Alexei Hekimian, son muy conocidas y permanentemente difundidas por la radio y televisión de Ereván.

En la diáspora también ganado su lugar como Altunian, Edgar Ohanesian y otros. Las canciones escuchadas son: "Parí Kil" (Buena Cigueña), "Halasdan" (Dulce Armenia de Ereván), "Ararat" (dedicado al equipo de Fútbol nacional de Armenia) y otros.

Sus restos recibieron sepultura el 29 de abril ppdo.

CORDOBA: LA COLECTIVIDAD ARMENIA PRESENTE

El día 15 de abril se realizó en esta ciudad, una larga caminata en honor a los soldados que defienden la soberanía argentina en el Sur de la Patria.

La colectividad armenia

de Córdoba, como no podía ser de otra manera, se hizo eco de la misma; sumándose a la larga caravana con un gran número de conacionales.

D. ARMENIO QUEBRO LA RACHA D. ARMENIO 2 - D. MORON 1

Al fin D.A. consumó un triunfo que por el desarrollo del partido fue justo. De entrada, Morón con un gol temprano ya llevó la ventaja en el marcador, cuando a los 2 min. Stagliano conectó un violento tiro libre, que dejó sin chance al arquero.

Se sacudió D.A. y empezó a machacar sobre el arco de Morón pero, la total inoperancia de los delanteros del conjunto local permitió que D. Morón no sufriera contrastes. El medio campo de Armenio muy mal, solamente se debatió tesonadamente el N° 5 Keosseian pues ni Oca ni Molina, sabían donde estaban.

Para mal, a los 45 min. el árbitro, de pésima actuación, expulsa a Oca dejando a D.A.

con 10 hombres. La justicia tarda pero llega. Luego de varias oportunidades, a los 4 min. del 2º, el puntero Vicente conecta, con una excelente media vuelta, la pelota, conquistando el empate, y a los 23 min. Bianchi, de buena actuación, con violento cabezazo conquista el 2º gol, largamente festejado. A los 35 minutos fue expulsado Pagnotta, de modo totalmente inexplicable.

Armenio, pese al marcador adverso y a la inferioridad numérica, controló el juego y fue cabal vencedor. Morón no supo aprovechar esas ventajas y cuando debió atacar demostró total inoperancia.

Próximo Partido, el día 22.5.82 en Chacarita Juniors.

Medias y Art. de punto
POBIG
DE
Aram Guezikaraian
Alcaráz 5314
(1407) Cap. Fed. T.E.: 566-7361

Jcr. Guez.
Moda en calzados femenino
Miramar 4043 CAPITAL 67-6871

ESCUELA INCORPORADA ARMENIA ISAAC BAKCHELLIAN

Presenta su 1º ciclo de Recitales 1982 de **MUSICA ARMENIA 100x100**
A realizarse el próximo sábado 29 de mayo de 1982, a las 22, en el salón de la Institución, Corrales 2527, Capital, con la actuación de:
Mirta Satdjan (Cantante); **Juan Tarpinian** (Tenor) y los magníficos intérpretes de la música armenia:
Berchui Tokatlian (piano); **Héctor Tarpinian** (violín); **Abraham Betchakdjan** (clarinete).
Conducción: **Sergio Astaridjan**.

REGISTROS: Enlaces:

El sábado 8 de mayo ppdo. contrajeron enlace en Catedral San Gregorio el minador, la Srta. Zakarian, hija de Antranik y Isabel Zakarian, con el Sr. Esteban y Margarita dourian.

También en la Catedral San Gregorio el sábado 15 ppdo. contrajeron enlace la Srta. Keshishian y el Sr. Safarian. Son sus padrinos y Mary Keshishian Jacher y Elena Safarian.

RIGAR
Camisetas exclusivas

DICCIONARIO
Castellano-Armenio
del Padre Tekoyan
de Beirut, Líbano
Solicitar telefónicamente
772-1352

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
Horario de atención: Lun. a Vie.
de 9 a 12 y de 15 a 20 hs.
Sábados de 9 a 13 hs.
Director:
NAHABET NAHABETIAN
Corresponsales, recepción de
aviso y suscripciones en:
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Caxingui 191 - Ap. 84
Cep. 05579 - SAN PAULO
Tel. 813-6711
URUGUAY
Sr. Alberto Kemarian
Yaguaron 1444
Montevideo: Tel. 98-7230
CORDOBA
Sr. Luis Sourmenian
Camacul 146
5000 - CORDOBA
Tel. 51-4693
Fotocomposiciones y Negativas
IMPRESIONES BALKAN
Cnel. Niceto Vega 4779 - Capital